

Sygnatura akt VIII Gz 370/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2017

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

Sędziowie: SSO Patrycja Baranowska

SSR (del.) Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S.

przeciwko M. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum

w S. z dnia 22 sierpnia 2017 (sygnatura akt XI GNc 1590/16)

postanawia:

I. odrzucić zażalenie na orzeczenie w punkcie 1. zaskarżonego postanowienia;

II. zmienić punkt 2. zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że odrzucić sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2002 roku, sygnatura akt VIII GNc 6556/01.

Patrycja Baranowska Leon Miroszewski Anna Górnik

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2016 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 1. umorzył postępowanie w sprawie wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2002 roku, w punkcie 2. umorzył postępowanie w sprawie sprzeciwu z dnia 8 sierpnia 2016 roku od wymienionego wyżej nakazu zapłaty. Stwierdził, że na dzień złożenia przez pozwanego wniosku o przywrócenie terminu powodowa spółka nie istniała, bowiem została prawomocnie wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 19 maja 2016 roku. Dodał, że pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów na okoliczność zmiany podmiotowej po stronie powodowej, wskazującej na następstwo prawne wskazanego przez pozwanego po stronie powoda podmiotu – Kancelaria (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznał, że nie zachodzi następstwo prawne po wykreślonej spółce, a więc nie ma podstaw do zawieszenia postępowania. Jako podstawę prawną umorzenia postępowań wskazał art. 355 § 1 k.p.c.

Na powyższe postanowienie pozwany wniósł zażalenie. Podniósł, że wskazany przez niego po stronie powodowej podmiot jest następcą prawnym podmiotu będącego powodem w sprawie, w której został wydany nakaz zapłaty z dnia 10 lipca 2002 roku, bowiem podmiot ten nabył wierzytelność wynikającą z tego nakazu. Wskazując na

powyższe pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wymienionego nakazu zapłaty oraz o rozpoznanie sprawy na skutek sprzeciwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Postępowanie w sprawie wniosku o przywrócenie terminu do czynności procesowej jest postępowaniem incydentalnym. Tym samym postanowienia w tym postępowaniu nie podlegają zaskarżeniu w świetle art. 394 § 1 k.p.c., określającego wyczerpująco katalog postanowień, na które służy zażalenie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 roku, II CZ 109/02). W związku z powyższym zażalenie na punkt 1. zaskarżonego postanowienia należało odrzucić.

To nie oznacza, że sąd odwoławczy nie bada rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o przywrócenie terminu, gdy uchybienie terminu skutkowało odrzuceniem czynności procesowej postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie co do istoty, na które służy zażalenie, i zażalenie takie zostało wniesione. Zwykle badanie skutków uchybienia terminu, gdy został złożony wniosek o jego przywrócenie, wymaga oceny zasadności tego wniosku.

Przechodząc więc do tej oceny należy najpierw zauważyć, że Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że nie zachodzą już obecnie podstawy do kontynuowania postępowania w sprawie XI GNC 6556/01, w której ówczesny Sąd Rejonowy w Szczecinie wydał w dniu 10 lipca 2002 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, a to z tego względu, że podmiot będący powodem w tamtym postępowaniu został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego, a więc zakończony został jego byt prawny. Powyższe skutkuje sytuacją braku zdolności sądowej powoda w wymienionej sprawie.

Tym samym choćby były podstawy do przywrócenia pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 10 lipca 2002 roku w sprawie VIII GNC 6556/01, to przywrócenie takie nie byłoby aktualne, innymi słowy nie prowadziłyby do możliwości kontynuowania postępowania, w którym powód nieodwracalnie utracił zdolność sądową. Nieaktualność przywrócenia terminu czyni wniosek o to przywrócenie niedopuszczalnym, co uzasadnia jego odrzucenie na podstawie art. 171 k.p.c. (por. M. Jędrzejewska, K. Weitz, Komentarz do art. 171 k.p.c. [w:] T. Erecoński [red.] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, tom I.) Nieprawidłowe formalnie było więc orzeczenie o umorzeniu postępowania na skutek tego wniosku.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że błędna kwalifikacja polegająca na przyjęciu, że nieaktualność przywrócenia terminu prowadzi do niedopuszczalności wydania orzeczenia o przywróceniu, choć prowadzi przede wszystkim do niedopuszczalności wniosku, nie doprowadziła do innej konstatacji, niż konstatacja o braku podstaw do wnioskowanego przez pozwanego przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 10 lipca 2002 roku. Tym samym złożony wraz z tym wnioskiem sprzeciw od tego nakazu należało odrzucić jako spóźniony.

Mając na uwadze powyższe, należało na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienić punkt 2. Zaskarżonego postanowienia, jak w sentencji.

Patrycja Baranowska Leon Miroszewski Anna Górnik